

בריאות

תיקונים

בחדר המוות

רחל סיני היתה אשה חולה מאוד. היא סבלה מסיבוכי לב, מסכרת וממחלות אחרות. מחלתה היתה כה קשה, שהיא אושפזה בבית החולים הדסה התל-אביבי, המיושן והרעוע, בחדר קטן, ולא באולם. שם שכנה יחד עם עוד חולה אחת.

עד שאירע דבר שהוא בלתי-רגיל אף בבית החולים הדסה הידוע כג'יטו בתי החולים בתל-אביב: ביום 8 בדצמבר 1967, כשבא בנה יוסף סיני לבקר את אמו רחל, הוא מצא את החדרון, שכל גודלו שלושה מטר על שניים, מלא אבק מחניק ושברירי-אבנים.

אנו מתקנים מיוג'אצ'ורי, הסביר אחד הפועלים למבקר הנדהם. אותה עת, כבר הוצאה החולה השנייה מן החדרון, אך רחל סיני הוסיפה לשכב בחדרון, נעול הדלתות והחלונות, בעיצומו של חורף קשה, כשה פועלים עובדים באבק — ממש מעל לראשה. "איינזיכיות". יוסף המוועזע, שנדהם מן הזוהמה והרעש של דפיקות-הפטישים, עזב את מיטת אמו, המכוסה אבק וליכלוך, רץ לרופא שהיה במקום, ד"ר איתמר אבן טוב, ובדמעות בעיניים ביקש שיפסיקו את

מרפא שעבאן

בשכט: נשר, תנין ופיל

העבודות על גופה של אמו, או שיוציאו אותה מהחדרון.

הרופא: "אין זה מסמכותי." באותו לילה, בשעה 11, נפטרה רחל. יוסף, הכואב והנועם, פנה לשרי-בריאות ולמנהל בית החולים הדסה בתלונה חריפה. תשובתו של מנהל לישיבת-השר, שראג הבר: "צר לנו על עוגמת-הנפש שנגרמה עקב תנאי-האיסוף הארעיים שנוצרו מן הצורך בעבודות-שיפוק."

הוסיף הבר: בבירור אשר ערך, הוברר לו כי בפעולות אלו היה אומנם כדי לגרום נזק מבחינה רפואית, ולכן הורה מנהל בית החולים לא לגרום בעתיד "איינזיכיות" כזאת לחולים.

זועק לשמיים. תשובתו של מנהל הדסה היתה קצרה עוד יותר. פרט להבעת השתתפות בצער, נאמר בה רק כי ד"ר אבן טוב הכחיש את תלונתו של סיני, והתנצל על אי-הנעימות.

סען השבוע עורר-הדין זוהר, ממשרד עורר-הדין וליגמן, שטיפל בפרשה: "ברור שמבחינה חוקית קשה להוכיח שהעבודות תרמו למותה של רחל סיני.

אך עצם התנהגות הרופא, והעובדה שהחולה לא הוצאה מהחדר — זועקים לשמיים."

ארקיישראל

הג'אמוס אשם

מוחמד שעבאן הוא בן 60 ונורא חכם. כליכך חכם, עד כי הוא הפך — לדברי

עצמו — לרופא, ומתעסק ברפואה בשכט, עיר-מגוריו.

מוחמד — או אולי כדאי להגיד דאקטור מוחמד — נולד ביפו, ויפו היא כידוע, עיר מפורסמת בשל סגולותיה הרפואיות ו' חוכמת-תרשביה. לכן אין גם פלא שתושבי שכט הפחות משכילים מוכנים לקנות את שמן-הפלאות של הדאקטור.

מי גדול מהנשר? אלה שמניחיות, של החיות החזקות ביותר בשלושת איזורי הקיום: המים, השמיים והארמה! מסביר שעבאן. ולדבריו חזקה התרכובת הבהמית עד כדיכך, שהוא מסוגל לרפא בעזרתה כל מחלה, מצננת ועד סרטן.

תבין, הוא מבטיח, יש כאן שמן של נשר, איזה עוף גדול מן הנשר בשמיים? יש כאן שומן של פיל. מה חזק מן הפיל, בבהמות? ויש אפילו משמני-התנין, האם ראית חיה נבונה מן התנין, בנהרות? אבל הצרה היא, לדבריו, שלא מספיק להשתמש בשמן-הפלא. החולה חייב גם להימנע, בכל זמן הטיפול, מלחשוב על תאו-הבאר — הג'אמוס הישראלי המצוי.

למה חשב? לפני שבועיים נעלם דאקטור שעבאן עם התרופה שלו ממקום-מושב הקבוע: השוק בעיר העתיקה בשכט. סיפר אחד הרוכלים בשוק: "הוא הלך לחולה אחד, שסבל ממחלת-ראש ומכאבים בגולגולת. החולה לקח את התרופה, אבל התלונן שכל הלילה כאב לו הראש ואם זה לא מספיק — כל הזמן ראה את הג'אמוס בחלומות שלו."

מסקנה: בבוקר קם החולה, נסע לנתניה עם אשתו, ושם המליץ חכם יהודי על — עקירת-שן. הוא פנה לרופא-שיניים יהודי, וכאב-הראש נעלם עם השן הרקובה.

החולה חזר, תקע מכות בדאקטור — מ' אז מסתתר שעבאן, מחשש פן יעשו בו שפטים.

אבל בעצם הדאקטור לא אשם, סיים הרוכל, "החולה חשב לילה שלם על ה' ג'אמוס, בניגוד למה שאמרו לו, לא?"

תל-אביב

המצוד הגדול

אנחנו כמו חיות — כשמחשק לאיזה שוטר לצוד, הוא מתחיל לרוץ אחרינו! התלוננה השבוע אחת היצאניות העושות את מלאכתן בפנינת בן-יהודה-נס'ציונה.

לא הרחק עמדה מכונית-הרועה, כששני בחורים מגונדרים ועביגוף משגיחים בשבע עיניים על הסביבה. פיתאום נשמע קול צור-מני: "בחורות! באים!" ושלש הפרוצות, שהיו שעונות על הקיר, התחילו לרוץ, ריצה מטורפת וכושלה, על עקבי-נעליהן הגבוהים — לאורך התנויות כבויות-האורות.

בעייה, לא חיות. כשהן עושות יו-תר מדי צרות — אנחנו מכניסים אותן קצת לאב-רכיבי, הסביר אחד משוטרי-הניי-דות באיזור. "או כשהשכנים מתלוננים יותר מדי."

הגיב שוטר אחר, במשיכת-כתפיים: "מה אתם רוצים? בתיוונות — אין. או שיסתור בנו להן ברחובות, עד שיימאס למישהו." כך, בפי שומר-החוק, הועלתה שוב הטענה הישנה, שבעיר גדולה עדיף בית-בושת תחת פיקוח החוק על יצאות פרועה, כי ביכול.

טענות אלו אינן בהכרח נכונות: בתי-בושת הופכים, כמו כל עסק שעל-גבול ה' חוק, למירבץ אידיאלי לסחטנים ולפושעים, גברתנים וסתם סרטורים. המשתלטים על ה' יצאניות המתרכזות בהם בלא פחות יעילות מאשר על יצאניות-הרחוב.

מצד שני, מתעלמת מדינת-ישראל — מטע-מים של מוסר דתי ושל הגינוי-מימוש — מעצם קיום הבעיה. אין פיקוח ראוי על יצאניות-הרחוב, ולכן הדרך היחידה להשתלט על גל מחלות-המין, המציף את הארץ מדי פעם, היא לכלוא את הפרוצות ליר-מיים, להעביר אותן בדיקה גיניקולוגית, להגיש טיפול לאלו הנוקקות לכך.

מה שמבליש עוד יותר את צידקת הטענות, כי מתיחסים בארץ ליצאניות כאל חיות-טרף — ולא כאל מיקרים סוציאליים פסיכר-פאטיים או כאל בעייה חברתית מדאיגה.

לאחרונה נפוצה בתל-אביב ובחיפה — אך לא בירושלים — מגיפה של כיני-גוף. סברת רופאים רבים: היא הועברה על-ידי תושבי-השטחים, המבקרים אצל פרוצות ב' ערי-החוף, מתביישים במיקרים רבים ללכת ליצאניות בירושלים עצמה.

הפצה בלעדית ידיעות אחרונות

למד הנהלת חשבונות

במכון

בעזרת ספרי

- * קורס בוקר מזורז ג'
* קורס מזורז ד'
* קורס מזורז ג' + ד'
* קורס רגיל ג'

הפתיחה: 10.7.68

נמשכת ההרשמה לקורס למדופלמים.

תל-אביב, רחוב סמולנסקין 7, מפנת בן-יהודה 90.

רמת-גן, שדרת הילד 21, על-יד קולנוע 'אורדע'.

כתר מלכת היופי לת"א

מלכת היופי של ישראל לשנת 1968 נבחרה יפהיה מת"א.

כמלך המטבח מוכתר מזה שנים שמן 'אקסטרה' סי. די. של 'עץ הזית' והראיה כי גם השנה זכה במקום הראשון במשאל העם. ומה הפלא נסי ותחכתי כי אין כמוהו לבישול, טיגון, אפיה ואף לתיבול הסלטים.

לכן אומרת גם המלכות:

הוא היחידי — שמן סי. די. (מ.)

תכשיט מקורי המהווה אקסמפלו יחיד ללא עותקים, מעשה ידי נעם

אישור מעין זה מתלווה אל מרבית תכשיטי של נעם, אך למעשה, ככל אינם זקוקים לאישורים למיניהם, שכן התכשיטים לשעצמם מדברים בעד עצמם וזאת בשל עוצבם האמנותי, רמתם ומקוריותם — עובדה שתאשרנה כל אותן שבקרו ב'שהרון', חנות לתכשיטים מקוריים, ככר מסריק 14 ת"א.

נפתח קורס ערב טלוויזיה למתקדמים

המכללה הפוליטכנית

ת"א, טשרניחובסקי 31, טל. 612741